

Списанието излиза дваждъ: на 1 и 20, а притурката — еднѣждъ: на 10 число всѣки мѣсецъ
ДИРЕКТОРКА: ТЕОДОРА Г. НОЕВА.

Съдържание:

Единъ важенъ въпросъ за журналистиката. — Професионално училище. — Тържесственна откриване на женско Професионално училище „Мария Луиза“ въ гр. Варна. — Елиза. — Женъ съ пари. — Женско общество въ гр. Варна. — Разни. — Кореспонденция. — Озвучения.

Единъ важенъ въпросъ за журналистиката.

Да се прочете отъ всѣкого.

Единъ отъ най-важнитѣ въпроси, които сѣ занимавали и още занимаватъ българската журналистика е нередовното испрашане абонаментитѣ отъ абонатитѣ. По този въпросъ е писано твърдѣ много отъ всѣки журналистъ и сѣ употребени разни способи за достигане до единъ рационални резултати. Даже и самото правителство се показа интересующе отъ това, като положи своето си съдѣйствие. Обаче нито разнитѣ способи на журналиститѣ, нито даденитѣ улеснения отъ страна на правителството можахъ да се окажатъ цѣлесъобразни. А мнозина отъ абонатитѣ продължаватъ още да получаватъ журналитѣ и когато дохожда врѣме за непла-

щане или когато се изисква абонаментътъ, тогава или отказватъ исплащането, следъ като сѣ го получили дълго врѣме, или пакъ намиратъ разни причини, за да не исплатятъ. По такъвъ начинъ издателитѣ на края не само биватъ несѣстоителни вече да продължаватъ да издаватъ своето си издание, но най-жалното е, че мнозина отъ тѣхъ се натоварватъ при това, като възнаграждение на труда си, съ единъ доста голѣмъ товаръ-дългъ.

Тукъ цѣльта ни е да покажемъ, какъ е сжщинската причина на това зло и кое е най-рационалното срдѣство за отмахване на този въпросъ. Това срдѣство „Женския Свѣтъ“ отъ новата 1898 год. пръвъ вече ще тури въ пълно дѣйствие, като исказва желанието си да послѣдѣтъ неговия примѣръ и другитѣ му колеги, ако искатъ дѣйствително да нѣма вече таква въпроси. Ние отъ петъ години насамъ сжщо, по примѣра на по-старитѣ си колеги, сме употребили разни способи за редовното непла-

пращане на абонаментитѣ; обаче, нашитѣ успѣли, заедно съ ония на другитѣ ни колеги се оказали пула. Едно, обаче, сръдство, което при всичко, че всѣки вѣстникарь постоянно изъ колониитѣ на вѣстника си или списание провъзгласява съ едри букви, че *абонаментътъ бива въ прѣдплата*, не само никакъ, но ещиписката смисълъ на думата, не е употребено, но даже това сръдство се счита за маловажно. Броеветѣ се испращатъ всѣкому; но дали той слѣдъ това ще отплати дълга си или не, малко се обръща внимание. Отъ друга страна пъкъ въ България има, сравнително четцитѣ, толкова много вѣстници и списания, щото, ако единъ вѣстникарь не испрати изданието си безъ прѣдплата, другия ще му го испрати; за това, нѣма защо да се плаща, когато може и даромъ да се получи. Но такъвъ начинъ учимъ абонаментитѣ си да не исплатятъ, като имъ казваме единъ видъ: «Не исплатишай; азъ ще ти испратѣхъ вѣстника си *даромъ*; стига да се каже, че и азъ издавамъ вѣстникъ или списание!» Такъвъ, обаче, издатель, сабѣдъ като доста гали читателскитѣ си и имъ испрати нѣколко още премии за дано по такъвъ начинъ се излъже нѣкой абонатъ и му исплати дълга, на край, обаче, дохожда до печалния резултатъ, че не само не е вече въ състояние да продължава и даването, но при това е спечелилъ и единъ добъръ спомѣнъ: дългъ на печатаръ и книгопродавецъ. Ето защо по насъ сж кратко-врѣмении всичкитѣ оние вѣстници и списания, които не получаватъ никакви субсидии.

За всичко това ние вече твърдо рѣшихме щото:

1) *Отъ 1-й Януарий 1898 год. никому да не се испрати списанието ни, ако той не е прѣдплатилъ абонамента си, годишния или шестмѣсечния.* И понеже това нѣщо много пъти е казано отъ всѣки издатель, а не е изпълнено, то много справедливо отъ много абонати ще се приема единъ видъ поканване, само съ думи, да прѣдплатѣтъ. За това:

2) *Всѣки брой на сп. «Женский Свѣтъ» и «Домашняя» отъ 1-й Януарий 1898 год. ще се счита доказателство за исплащане.* Така щото отъ 1-й Януарий 1898 год. всѣки брой на «Ж. Свѣтъ» или «Домашняя» съ исключение първия, който всѣкому се праща *даромъ*, абонатъ или неабонатъ, е документъ, че той е прѣдплатилъ абонамента си по исканиятъ отъ него срокъ и никой нѣма право да иска отъ него повторно да се издѣлжи, понеже, безъ прѣдплата, никому не

се испраща списанието. При това съобщаваме, че колкото и да сж прѣдплатившиятѣ абонати, «Женский Свѣтъ» съ «Домашняя» идущата година непрѣмѣнно ще излизатъ — едно, защото вече има доста прѣдплативши абонати, на които дирекцията е задлъжена, и второ, защото дирекцията ни има вече опредѣлена сума, съ която ще може поддържа списанието по нѣ за една година, ако даже имаше една само прѣдплативша абонатка.

Професионално училище

ВЪ ГР. ВАРНА.

(Продължение и край).

Ето Ви, прочее, една схема за като какъвъ трѣба да бжде, тукъ въ Варна, споредъ насъ, въ кратка форма, Уставътъ на едно Професионално училище.

Членъ 1-й. — Професионалното училище въ гр. Варна има възпитателна и техническа цѣль; сирѣчь то приготвя специалисти по какви да сж подходящи на жената занятия за помпикъ, а въ сжщо врѣме дава на младитѣ жени и на дѣвицитѣ надлежното възпитание и сръдството да си расшпроятъ полученитѣ въ други училища познания, като при това достави на домашнията всичкитѣ нужни ней за домашнството знания.

Членъ 2-й. — Професионалното училище се състои отъ два отдѣла: *специаленъ* и *общъ*. Въ първиятъ отдѣлъ се приематъ *редовни* ученички, а въ вториятъ — *извъредни*.

Членъ 3-й. — Въ първиятъ отдѣлъ се приематъ ученички, свършивши по нѣ III-я класъ и имѣющи възраст не повече отъ 18 години; а въ вториятъ отдѣлъ се приематъ ученички отъ какво-да-е образование и отъ всѣка възраст.

Членъ 4-й. — Уроцитѣ на първиятъ, специаленъ отдѣлъ, сж:

А! Общеобразователни.

- а). Български езикъ.
- б). Математика.
- в). История.
- г). География.
- д). Естествени науки (Физика, Химия и Естествена история — общи понятия).
- е). Стопанство.
- ж). Хигиена и домашна медицина.
- з). Благоприличие.
- и). Педагогика и Етика.
- к). Гражданско учение.
- л). Френски или Нѣмски.
- м). Рисунане и Краснописане.
- н). Музика и Пѣенѣ.
- о). Гимнастика.
- п). Счетоводство, (comptabilité).

Б! Специални.

- 1). Кроение и шиење (на роголи).

- 2). Шевича артистическа (Broderie artistique).
- 3). Корсетоправене (Corsetière).
- 4). Цвѣтоправене (Fleuriste).
- 5). Жилетоправене (Giletière).
- 6). Модиство (нареждање на шепките — modiste).
- 7). Шапкоправене (форми и фасони).
- 8). Бѣли дрѣхы (ленжерки).
- 9). Готварство.
- 10). Търговски науки.

Забѣлѣжка. За специалисткитѣ по търговията пѣк-кон отъ търговскитѣ уроци се прѣдаватъ на френски.

Членъ 6-й. Уроцитѣ на вториятъ отдѣлъ сж само специалнитѣ уроци, прѣподавани практично.

Членъ 7-й. Редовнитѣ ученички сж длѣжни да се специализиратъ теоретически и практически, само по единъ, по тѣхнитѣ изборъ отъ специалнитѣ прѣдмети, занаятъ и обязательно по практическото стопанство; а извънреднитѣ ученички иматъ право да изучатъ практически само единъ занаятъ съ исключение на търговскитѣ науки.

Членъ 8-й. — Уроцитѣ сж теоретически и практически. Теоретически сж описъ, що се прѣдаватъ въ класоветѣ, а практическитѣ — съставляватъ практическото изучаване на специалнитѣ прѣдмети въ ателиетата.

Членъ 9-й — Специалниятъ отдѣлъ има три курса по една година, сир. три години всичко; а при свършаньето имъ ще се издава на свършившата надлежната диплома. Извънреднитѣ пакъ ученички свършватъ въ една година; но не имъ се издава дипломъ, а просто — едно свидѣтелство, за че сж слѣдвали.

Членъ 10-й. — Редовнитѣ ученички плащатъ годишно . . . лева: половината при записването, а другата половина въ началото на II-то полугодие. А извънреднитѣ ученички . . . лева въ два, както по горѣ, срока

Членъ 11-й. Обучението ще става всѣки день, 3 часа прѣди пладиѣ и 3 часа слѣдъ пладиѣ; освѣнъ въ недѣлнитѣ и неприсѣтственитѣ дни.

Членъ 12-й. Персональтъ състои отъ една директорка и съответствено число, споредъ отворенитѣ ателиета и прѣподаванитѣ прѣдмети, учителки.»

Този уставъ е толкова кратъкъ и общъ, што при изработването на единъ правилникъ по него, всѣки членъ ще може състави особна глава. За сега мислѣ, че той е прѣдостатъченъ да Ви даде едно понятие върху туй, що е и трѣба да бжде едно професионално училище. Колкото пѣкъ се касае за бюджета на туй училище, не трѣба да Ва плашатъ цифритѣ: разноскитѣ имъ да ставатъ звезднѣжъ и нуждитѣ ще се удовлетворѣватъ постепенно. Така се е правѣло и при първото основание на много Професионални училища изъ Европа, отваряни и поддържани отъ нѣкакви дружества. За да се увѣрите въ това, което Ви казвамъ, достатъчно е да прочетете една статия, написана минѣлата година отъ мене въ «И. Свѣтъ»: «*Домакински училища по Европа*».

Това е то, което искахъ да Ви кажжъ относительно въпроса за основанието на едно Професионално училище въ Варна.

На Васъ остава, г-жи и г-ци да турите вече въ дѣло и осъществите една толкова хубава идея, която прави честь на инициаторкитѣ, които и азъ благодарѣмъ отъ сърце, задѣто сж ме почели да съобщитъ и мѣнъ тѣзи си идея и да поискатъ и моето съдѣйствиє въ изпълването ѝ, и които увѣрѣвамъ че ще сжмъ винаги готова да помагамъ и поддържамъ доколкото ми е възможно.

А когато единъ день основаното днесъ отъ Васъ туй малко отъ начало и съ никакви срѣдства училище ще може достави въ обществото жени не само добри въспитани, но и могъщи съ своя занаятъ да си печелѣтъ честно хлѣба и да намѣрватъ въ него прибѣжище прѣзъ тежкитѣ минути на сѣдбата, тогава, о тогава, коя отъ тѣхъ имъ да пропѣнесе съ благоговѣние имената на инициаторкитѣ и имъ да благослови този часъ, въ който се рѣшава сѣдбата на толкова дѣвници и вдовици?

Тържественно откриване на женското Професионално училище «МАРИЯ ЛУИЗА» въ гр. Варна.

Съ неслыхана и неописѣма радостъ извѣстѣваме на любезнитѣ си читателки и читатели, че на 24 того се извърши тържественъ водосветъ въ помещението на училището за новооткритото отъ тукашното женско дружество «Саморазвитие» Професионално училище «Мария Луиза». Училището отрано бѣше най-хубаво и надлежно украсено и наредено отъ почитаемитѣ г. г. Членки на дружеството, за да приеме поканенитѣ, именно: Н. Ц. Височество Княгинята, всѣкитѣ г-жи и г-ци Членки и други пѣкконъ гражданки; но за голѣмо съжаление на всѣчки, Н. Ц. Височество, вследствие студеното врѣме и нерасположеностъ не можжъ лично да присѣтствува на тържеството; но ти испрати своитѣ прѣдставители: г-жа Маркова и г-нъ Поручикъ Даскаловъ. Щомъ пристигнахъ тѣ, веднага се започна и водосветъ отъ свещеницитѣ: Константинъ, Христо и Желѣзко; а слѣдъ това г-жа Прѣсѣдателката заговори за Българката въобще и пѣлѣта на откриваньето Дружеството и училището, а най-много и искрено благодари спомоществователитѣ, които толкова уселнихъ и помогнахъ на прѣдприетото дѣло. Подиръ нея Директорката на училището, г-ца Ел. Манова, прочете Проекта за жен. Професионално училище «Мария Луиза» въ гр. Варна, напечатанъ въ настоящиятъ брой въ статията *Професионално училище въ гр. Варна* и расправи вратѣ за положението на училището, като каза, че ученички до сега сж записани 60, а продължаватъ още да се записватъ; отъ тѣхъ, 20 сж въ второкласно и трикласно образование, които ще съставѣтъ *редовнитѣ* ученички и на които тая година ще се прѣподаватъ слѣдуѣщитѣ *общееобразователни и домакински* прѣдмети:

I.

Стопански.

Стопанство (Теоретически и практически). Прѣподава г-жа Бойчева.

Средоземство. Прѣподава г-ца Е. Манова

Кроение и шие на горни дрѣхы (Теоретически и практически). Прѣподава г-ца Колемова.

Кроение и шие на бѣли дрѣхы (Практически и теоретически). Прѣподава г-ца Колемова.

II.

Общеобразователни

Религиозна (католическа). Прѣподава г-жа Патоева.

Български език (Граматика, Синтаксисъ съ Композиции). Прѣподава г-жа Кжнева.

Математика (Практическа Аритметика и Геометрия). Прѣподава г-ца Видинлиева.

Естествени науки (Зоология и Ботаника). Прѣподава г-ца Гълъбарова.

Френски език. Прѣподава г-ца Пиваровичъ

Хигиена и домашна медицина. Прѣподава Д-ръ Головина.

Геометрическо чертане. Прѣподава г-ца Стаматова.

История (Българска). Прѣподава г-ца Недѣлкова-Попова.

Браселничарство — прѣподава г-жа В. Савова.

Останалитѣ ученички ще съставляватъ извънреднитѣ, на които ще се прѣподаютъ вкратцѣ теорията на кроение и шие на долни и горни дрѣхы. Особено внимание ще се обърне на практическата страна. Колкото за идущата година ще се отаршижѣ, споредъ нуждата и наклонноститѣ на ученичкитѣ *специални* отдѣли по *кроение и шие на горни и бѣли дрѣхы, танкетрассе, корсет-трассе, цыготрассе, изработка и пр.* Тазгодишниятъ курсъ, отъ една страна съставлява *първата година*, или, другояче казано, *подготовнитѣ години* на всичкитѣ прѣподаваеми специалности, а отъ друга — самъ отдѣлно съставлява единъ цѣлъ стопански отдѣлъ, въ който се изучаватъ необходимитѣ знания не за една *специалностка, занаятъ или*, но за всѣка една мома, домакиня.

Слѣдъ като се свърши церемонията, г-жа Прѣдседателката поднесе два букета — едниа отъ страна на дружеството, а другиятъ отъ страна на ученичкитѣ. При тръгването си, г-жа Маркова поднесе 100 лв. — членския вносъ на П. Ц. Височество и 60 лв. за водоевета, които свещеникътъ Константинъ ги подари на дружеството.

Часа вече бѣше 12, а публиката не можеше се нарадва и насити отъ да распитва туй или онуй, да глѣда нареденитѣ тамъ ученички. Но най-сетнѣ се разотидохъ съ най-добро впечатлѣние и доволен не само, задѣто сполучихъ най-сетнѣ да видѣхъ, че е осъществена тѣхната толкова годишна мечта; но най-главно, защото училището се откривае подъ най-добритѣ аугури: то носѣше най-славното име — *Професионално училище «Мария-Луиза» въ Варна.*

Елиза.

Повѣстъ отъ Жени Швабе.

(Продължение.)

Тя не чака дълго врѣме. Той веднага, като че

почувствува, че тя е близо, отвори свѣтливитѣ си сини очи и се втрѣчи въ нея съ неопекано учудване.

— Ела! извика той и на слѣдующия моментъ стоеше около нея. Кажете ми, че опона сте вий, че не сънувамъ! — разбира съ, това сте вий! друго лице като вашето не може да съществува! — Ахъ, не ме лъжете! Азъ ви търсихъ много години! Ела и сестра Карита не съставляватъ ли двѣтѣ личности едно и същото лице? Защо се криете отъ мене?

— Азъ не се криѣ, бароне, възрази тя тѣжно и сериозно; но Ела, дивото необуздано дѣте, съ горѣщо, нищещо щастие, сърце; мечтава единъ моментъ, да кусне отъ небесното блаженство и послѣ дълбоко нещастна; търсещата да се забрави въ потока на удоволствията; Ела, своеволната, кокетката, игращата си съ сърцето на мъжетѣ, за честта на която вий рискувахте живота си — Ела фонъ Гилгенщейнъ вече не съществува. Прѣдъ васъ стои Карита Линднеръ, сериозна, спокойна, доволна отъ съдбата си мома, научена да намѣрва щастieto въ тихия трудъ за ползата на другитѣ; която нищо не желае за себе си и се надѣва да доживѣе днитѣ си въ тая скромна долина, даже когато съдбата я лиши отъ подпирката на дълбоко обичливия ѝ старъ баща. — Чмайте Карита Линднеръ за такава, каквато си е! и тя се поуспокоихъ — бѣждѣ епиходителни къмъ нѣкои судноватости на старата дѣва, и, додѣто бѣдете подъ наша покривъ, не помѣнувайте Ела Гилгенщейнъ, ако не за друго, то по-нѣ, да не обеспокоите стария ми баща, на когото не съмъ разказвала дългата си, печална история. Нѣли ще ме послушате? — Тя любезно му протегна ръката си. — Азъ за това стоехъ тука и чакахъ да се събудите.

Той яко стисна протегнатата ръка и като я глѣдаше въ самитѣ очи, каза съ развълнуванъ гласъ:

— Не, не! необузданата, своеволната, играещата си съ сърцата на мъжетѣ, каквато я считаше свѣтътъ; но Ела умислената, мислещата, великата душа, каквато азъ виждахъ въ дълбокитѣ, изразителни очи, замисленно устрѣмени нѣкогдѣ си въ далечината въ това врѣме, когато всичкия свѣтъ биваше увлѣченъ отъ шегитѣ ѝ и смѣхоритѣ. Ела, въ чистотата на която азъ вѣрвахъ, когато всичкитѣ езици клѣветѣхъ индийската принцеса; Ела, която се намѣрваше около мене, когато азъ, забравенъ лежахъ, близостта на която прѣдчувствахъ, когато смрътта протѣгаше на мене студената си ръка; тая Ела, която обичахъ съ всичката сила на сърцето си; която исчезна толкова безслѣдно, когато слѣдъ продължителна болѣстъ си расстворихъ за пръвъ пътъ съзнателно очитѣ, че тая Ела не съществува вий, това не можете да утвърждавате, защото тя стои прѣдъ мене въ всичката красота на младостта си.

— Младостта, — тѣжно изговори тя. Младостта увѣхна, благоуханието се распрѣснѣ.

— Благоуханието си е останало, каза той, младостта? минжли сѣ се само нѣколко години откакъ не сме се виждали. — Нима вий за това врѣме толкова сте остарѣли?

— Твърдѣ много! скоро пазума тя, като се стараше да си освободи ржката. Когато единъ день се минава като другия, съ постоянно възрастающа се безмятежни радости, съ еднакви си горести — тука нужда и грижа; тамъ смъртенъ одъръ, на трето мѣсто — и единото и другото заедно, съ които при всичко това биващъ свързана, но само съ дълбоко състрадание; когато не се случва ни едно събитие, което би прицпило нѣкакво опрѣдѣлено съществено промѣнение въ личното ни съществуване, тогава днитѣ вървѣтъ като недѣли; недѣлитѣ като мѣсеци и по тоя начинъ често ми се чини, че нѣколкото години, прѣкарани въ това уединение, съставляватъ цѣлъ дълъгъ животъ — азъ дѣйствително съмъ много устарѣла.

Лека юмористична усмивка прѣминава като слѣпъчъ лъчъ по сериозното ѝ лице.

— А сега да оставимъ на страна дрънжката Ела. нѣли така? Тя съвсѣмъ не заслужава да се интересува отъ нея толкова, защото тя даже не е забѣлѣжала това. Тя е мжчила себе си и сърцето си съ съвсѣмъ глупави въздишки и сълзи, които сж нѣмални нѣкакво отношение къмъ васъ, додѣто най-послѣ работата ѝ станѣ най-добриятъ лѣкарь и додѣто тѣй сжщо разсѣдѣкътъ не завладѣ сърцето ѝ и главата. — Впрочемъ, ако това наистина ви интересува, то азъ ще ви разкажѣ още, че тя като събра впечатлѣти си морални сили, съ почти нечовѣшкото самообладание, изучава въпродължение на три години медицината, което обстоятелство увѣича, по всѣка вѣроятностъ, нейната неженственностъ; но тя това не го е направила да накара хората да говорѣтъ за нея, а — отъ състрадание къмъ по-големиятъ класъ на страждущето човѣчество, за което тя съ поддръжката на богатитѣ си срдѣства, се е надѣвала да стане помощница и свѣтъница!

— И тя е имала това щастие; тя е добриятъ гений на селото, както чухъ, щомъ влѣзохъ тука.

Младата дѣвойка се поистерви.

— Казахъ ви, че Ела фонъ. — Гилгенщейнъ не съществува вече! каза тя.

— Но Карита Линднеръ съществува! извика той съ живостъ, а тѣй като не бива нищо да чувамъ за своята толкова страстно любима Ела, то щине да бжде интересно да научѣ по нѣ питамъ само отъ интересъ къмъ стария си воспитатель, на когото щастнето ми е твърдѣ скъпо любопитно е, тѣй да кажѣ, да научѣ, по кой начинъ прѣкрасната, гордѣливата Карита се е намѣрила въ скромната пасторска кжщница; или, може би, и това да е тайна?

— Не! каза тя, съ присторено спокойствие. — вий ще научите това на връщане. Азъ ходихъ много далечъ: въ тукашния участѣкъ лежи при смъртъ една прѣминала жена, а внучката ѝ, моя кръстница, има шарка; но сега, благодарение на Бога, и на двѣтъ имъ е по-добрѣ, и азъ се надѣвамъ да ги дигна на крака О, вий нѣма да повѣрвате! извика тя съ увѣчепие, какво благословение лежи въ такова чуждо отъ егоизмъ призвание! Колко щедро бивашъ възнагражденъ за всѣки трудъ, когато слѣдъ дългата борба съ мрачната болестъ, блѣдо дѣтско лице пакъ ви глѣ-

да съ милозлива усмивка; когато бащата и майката признателно ви стискатъ ржката и кога стара жена ви говори: «тоя нѣтъ вий пакъ закрѣпихте старото мѣло. Да ви възнагради Богъ за това!»

— Но биватъ и мрачни малодушни часове, когато съ ужасъ забѣлѣжвамъ, колко човѣшкитѣ знания сж несвършени, когато собствениата слабостъ ви унищожава; а именно, когато въпрѣки всички мѣрки, ангелътъ на смъртъта тихо и незабѣлѣжно се спуща, когато ний видимъ приближението му, додѣто другитѣ сж още слѣпи, когато ний би искали да измолимъ отъ него тоя животъ, на който може би се подтира щастнето на цѣлото домоцѣние и при всичко това добрѣ знаемъ, че всичкитѣ ни молби сж напразни; че слабата, разлюлѣна искрица ще изгасне може би слѣдущата минута, — въ такива минути насъ е въ състояние да ни поддржи само съзнанието на добросъвѣстно изпълнения дългъ, и въ такива часове азъ често желѣи да бжде мжжъ.

— Защо?

— Защото мжжетъ ги управлѣва разсѣдѣкътъ, а женитѣ — сърцето, влѣдствие на което мжжетъ, не ще и дума, по-малко страдать.

— Дѣто ще каже вий признавате, че чувствата на женитѣ сж по-силни отъ — на мжжетъ? Вий заключавате по себе си за другитѣ и сждите за мжжетъ, може би, по нѣкой горестни опыти. Но дали не ще могѣ ви убѣди?

— О, молижъ ви, да оставимъ прѣдположенията и убѣжденията, му прѣкжжѣмъ тя думата, да се не увличаме въ распри за душата и разсѣдѣка азъ ви се признавамъ, по най-прозанченъ начинъ, че усѣщамъ страшенъ гладъ слѣдъ такова дълго нжтешествие, но, ако вий желаете да поседите тука въ хладната, зелена горица.

Той се извини, че я забавилъ толкова време и тѣ закрачихъ бързо къмъ кжщи.

Нѣколко време тѣ вървѣхъ млчанината, най-сетнѣ Ландесъ подкачи:

— А дѣ пасторътъ Линднеръ намѣри дѣщери си? Или щѣхъ да научѣ това на връщане?

— Ахъ да! азъ съвсѣмъ забравихъ, отговори Карита, като че пробудена отъ дълбокъ сънъ. Слушайте:

— Това бѣше на гробищата. Въ смъртна горестъ стои младо момиче надъ новъ гробъ, дѣто е заровено най-скъпото му нѣщо на свѣта — старата ѝ лѣля, която бѣше единственната ѝ обичлива другарка. Посрѣдъ богатството си момичето се чувствува безутѣшно, свършенно само въ цѣлата вселена. — Додѣто то убито глѣда гроба и мисли и тжжи, до ухото му веднага достига серцерздиращъ вонъ, наблизо отъ него надъ голѣмъ надгробенъ хълмъ лежи распрострѣнъ побѣлѣлъ старецъ. То, пълно съ състрадание, затича се къмъ него и се стареа да го ободри и утѣши. И него тѣй сжщо го оставили самъ най-драгитѣ му същества: — той изгубилъ жена си и дѣтето си; и двѣтъ лежѣтъ подъ студената земя и той остая самъ да доживѣва тежка старостъ. Ней ѝ се чини, че самото небе ѝ по-

казва, какво трѣба да прави; тя го моли да ѝ отвори вратата на къщата си и му обѣщава да му бѣде послушна дъщеря. И той казва, че Богъ отъ милосърдие му я е пратилъ. Въ метрическото ѝ свидѣтелство той прочита наредъ съ Елонза името Карита и оттогава я нарича Карита. — Ето и всичко. Видите ли? татко ни чака при прозореца и весело ни кива съ глава; той обича по това време да пие кафе.

VI

«Искамъ да бѣдж весели, но сърцето ми е мрътвo». Мекъ мелодиченъ гласъ пополекачка пѣеше това въ топла лѣтна нощъ.

— Какво е това? попита пасторътъ уплашено и си обърна главата откъдѣ идѣхъ звуковетъ.

— Това е нейниятъ гласъ, — извика съ вълнение Ландекъ, който седѣше заедно съ бившия си възпитателъ въ градинската бесѣдка.

— Кой гласъ? — се очуди пасторътъ.

— Гласътъ на госпожица Карита, — се получи малко нерѣшителенъ отговоръ.

— На Карита ли? Тя досега не е запѣвала, възрази енергично пасторътъ, — никога! При това нея и въ къщи я нѣма; тя отиде въ селото при болната Анка Мюлеръ.

— Впрочемъ това е гласътъ на госпожица Карита! стоеше на думата си Ландекъ.

— Колко си чуденъ! говорѣхъ ти, че ти досега не е запѣвала И такава пѣсень сърцето ѝ е мрътвo!

— Нейното сърце е велико и тихо и животрѣпещуце, — то схваща дълбоко щастieto и горестта на другитъ, даже твърдѣ дълбоко; нейното сърце не е умрѣло. Колко тя ми служи само на мене, стареца! Каква жертва ми прѣнася, като остава съ мене въ келията ми! Отначало това дѣйствиелно бѣше за нея благодѣяние; тя бѣше много прѣтегляла и стоеше сама на свѣта. По впоследствие, такава млада, умна и съ таква права за щастие. Сто пъти съмъ я молилъ, да се върне въ обществото, дѣто би могла да ѝ се прѣдстави прилична партия, — напусто! Менѣ ми се чини, че е грѣхъ да ѝ позволѣхъ да вирѣе въ тая тиха долина, дѣто имѣа ни едно равно по ума ѝ и стрѣменията смѣстество; — ни единъ човѣкъ, който би можалъ да я разбере и оцѣни. Азъ съмъ отживѣлъ старецъ, който не може слѣдва високитѣ идеи на тая душа; единственния кръгъ, изъ който се върти, състои отъ бѣднитѣ и болнитѣ на селото, които тя глѣда; отъ дѣцата, съ които си играе и обучава. Видишъ ли, Лотаре? понекога азъ си мислѣхъ за тебе и да не бѣше ми издалъ тая сутрина сърдечната си тайна, бихъ ти казалъ: — «Постарай се да я придобнешъ! тя е най-благородната отъ благороднитѣ!» Но неговѣдѣта ти тая сутрина строи прѣкраснитѣ ми мечти, понеже само цѣло, непожтнжто сърце е достойно за нея.

— Цѣло, непожтнжто сърце! — каза Лотаръ, — а ако азъ бихъ ѝ прѣдложилъ такова, отдѣ да знаѣхъ, приела ли го би тя? подобни силни умове въ женски рокли често въ самостоятелната си упоритостъ прѣзиратъ любовта; тѣ се доволствуватъ отъ себе си, не могатъ търпи оковитѣ на съпружеството и

може би, даже се смѣхатъ надъ мъжетѣ, които имъ говорятъ за любовь; тѣ си въображаватъ, че за доказателство за ума имъ е необходимо да се отрѣкнатъ отъ сърцето си.

— Само че Карита не е таква, право, не е! съ горещина, поестарецътъ. Тя не е емансипирана; не е снѣ чорапъ, въпрѣки докторското звание, което е заслужила съ честь но, ето я.

(Г. и. д. в. а.).

Жена съ пари.

Хората по свѣта се стрѣмѣхъ къмъ прогресъ, благодать и щастливо — спокойно прѣкарване краткия земенъ животъ; всичко испитватъ, доброто държатъ. И ний глѣдаме да ги подражаваме, но свършено необмислено.

Въ старо време, когато цивилизацията бѣ далечъ отъ хората и социалниятъ въпросъ — неизвѣстенъ, хората глѣдахъ да дадатъ правственно — религиозно възпитание на дѣщеритѣ си; глѣдахъ повечето да бѣдѣтъ стопани, економисти и добри бѣдещи майки. Зестра, или както повечето я наричатъ, — прикя, даваше се, па и пари — по нѣкога; но тѣзи работи бѣхъ послѣдни, незначителни и никой не обръщаше на тѣхъ внимание. Всѣки ергенинъ търсѣше мома съ горнитѣ качества. Сега уви! криво разбранната отъ насъ цивилизация ни дава свършено обратното отъ онова, което би трѣбало да имаме и което иматъ хората, съзнаващи значението на женитбата. Послѣдната е обрѣжата у насъ на срѣдство за убогатѣване или, просто казано — търговия. Слѣдуѣщиятъ примѣръ ни дава пълно правотѣй да мислѣхъ: Д. бѣше сиромашко момче, но — прилѣжно и старателно; щомъ свърши Гимназията, постѣпи въ Юнкерското Училище, свърши тукъ усѣбно и станѣ подпоручикъ. Родителитѣ му почнахъ да се грижатъ, да му изберѣтъ стопанка и за такава намѣрихъ Марийка, отдавна обичана отъ г. Д. красива, здрава, свършила III кл. училище и добра домакиня. Но г. Д. е сега офицеринъ; не ще вече Марийка безъ пари, па и еснафска дъщеря; иска той момчето на г. Н., което има 1000 наполеона зестра, па и свири пѣно и пр. Макаръ г. Д. и да е селенче и майка му вмѣсто на пѣно, свири на станъ, той не отстѣпваше. «Менѣ ми трѣбать пари и пари; която иска да ме вземе, да донесе и кесия съ себе си!» говорѣше г. Д. на родителитѣ си. Най-послѣ той сполучи и се ожени за г. Н.-овото момче. Въ 2-3 години любимата му съпруга Е. свърши паритѣ. Баща ѝ се поминѣ, всичко се е исхарчило — прахосало и най-послѣ Д. и Е. почнахъ да глѣдатъ на поручевската заплата. Почнахъ се дългове и дългове, които вѣчно не могатъ се исплати. г. Д. почна да увѣхва и вмѣсто 30 год. изглѣждаше на 40-годишенъ. Кредиторитѣ на всѣкъдѣ му устрояватъ скандали. Е. не отстѣпва отъ нищо: — «20 000 лева ти дадохъ! Азъ съмъ богата дъщеря и гражданка! ти трѣбаше да мислишъ на времето; тебѣ ти мязаше Селендурка, а не азъ!» му говорѣше винаги Е. Скандалитѣ съ жена си, кредиторитѣ и други достигнахъ до тамъ,

щото г. Д. биде уволненъ отъ служба. Щомъ станъ това и Е. избѣга отъ къщата на г. Д. и отиде при единъ свой приятель, приготвенъ по-отрано. Днесъ Е. е по-млада отколку бѣше; държи къща голѣма и дава станъ подъ наемъ на бекари хора, а г. Д. ходи одърпанъ и гладенъ. — Той е станжалъ страшина пияница. Мнозина послѣдователи има г. Д.; Мнозина стоѣтъ ергени до цвѣтешата 50-годишна възраст само, защото не намиратъ такова щастие: 1000 наполеона, както г. Д. намѣри.

Други пакъ господиновци се женѣтъ по нѣколко пъти и все вдовици зематъ съ пари и по този начинъ прѣкарватъ младинитѣ си, безъ обаче да съзнаватъ, че се продаватъ като животни.

Трѣба единъжъ за винаги да се разбере отъ всѣкого, че всѣки трѣба да търси жена съ съответствуващото си положение, възпитание и образование. Ламти ли той все къмъ противното? нѣма бѣдъжностъ, нѣма щастливъ животъ! Само хлѣбъ и солъ да има въ къщи, щомъ има любовь, миръ и спокойствие — надминава всѣка роскошна трапеза, вроди оная на Д. и Е.

Дано даде Богъ, што и у насъ да се искорени това криво разбиране на оженване и вмѣсто да търсимъ жена съ пари — да търсимъ жена.

София

Славка

Женско движение въ гр. Варна.

Г-жа Д-ръ Желѣзкова, бламирана.

Въ статията си «Вмѣсто напредъ-назадъ», напечатана въ 12 брой на «Женския Свѣтъ» на едно мѣсто, като характеризирахме съ общи черти Г-жа Желѣзкова, между другото казахме, че тя има беспокоенъ характеръ и не може стои въ покой, а постоянно създава нови и нови кавги, само да има съ какво да се скарва. Колко сж били истински тие наши думи и колко сж били вѣрни нашитѣ писания въ тая статия, това се вижда и отъ станжалото напоследѣкъ.

Извѣстни сж похвалитѣ дѣла на оная *шеша* Г-жи, които, за да се прѣкратѣтъ кавгитѣ, възгечисахъ и отъ дружеството, и отъ оправни, като съставихъ дружеството «Саморазвитие» (вижъ «Ж. Свѣтъ» бр. 15, 20). «Извѣстенъ е при това тѣхниятъ голѣмъ напредѣкъ въ едно най-кратко врѣме (Ж. Св. бр. 20). Г-жа Желѣзкова, като останѣ вече сама, почна да се расплага съ дружеството пунктуално по своя кефъ; спрѣтъ, като една диктаторка или като една притежателка на единъ тифонъ, тя почна да заповѣдва: — *Да се отвори едно Стопанско училище!* (Тя бѣше противъ отварянето) — *Отвори се.* — *«Да се купи къща!»* — *Купи се.* — *«Да се зематъ паритѣ отъ Банката и се исплати стойността на къщата!»* А, чакай да видимъ! Чашата се прѣпълни вече. Отъ всичкитѣ тие распореданѣ на уважаемата Прѣсѣдателка, настоятелството нѣма хаберъ, защото не се капи въ събрания, а всичко става мимо него върху чл. 15 отъ устава. Тогива Настоятелството на Дружеството «Майка», като взе прѣдъ видъ отговорностъ прѣдъ дѣйствиелнитѣ си членки, задѣто оставила въ произвола на г-жа Желѣзкова дружественнитѣ работи, събира

се подъ прѣсѣдателството на Подпрѣсѣдателката Г-жа В. Савова и помисли по слѣдующитѣ въпроси: 1). Могатъ ли се счита за членки по Устава записанитѣ г-жи прѣзъ настоящата година безъ знанието на Настоятелството? 2). Дозволѣва ли Уставътъ, што прѣсѣдателката и каснерката да харчѣтъ пари безъ знанието и разрѣшенieto на настоятелството? и 3). Дозволѣва ли сжщиятъ Уставъ на прѣсѣдателката и каснерката да перасходватъ суми за цѣли, непрѣдвидѣни въ устава на Дружеството?

Слѣдъ това, като намѣри, че всичкитѣ тие въпроси сж рѣшавани върху нѣричинитѣ членове на устава на Дружеството, постановѣва слѣдующото:

1) Бламира и отстранѣва отъ прѣсѣдателството Г-жа А. Желѣзкова, както и каснерката Г-на Н. Тодорова.

2) Признава за недѣйствителни, сирѣмъ дружеството, всичкитѣ дѣйствия и перасходванѣя, направени отъ тѣхъ за цѣли, непрѣдвидѣни въ Устава или прѣдвидѣни; но безъ рѣшенieto на настоятелството и прави тѣхъ лично отговорни за похарченитѣ суми. Не признава за дѣйствителна покупка-продажбата на къщата за смѣтка на Дружеството.

3) Прѣписъ отъ настоящо да се испрати на Г-на Варненски Окрѣженъ Управителъ, съ молба да назначи комисия, която да провѣри, дали похарченитѣ до днесъ суми сж похарчени съгласно Устава?

4) Упълномощава се подпрѣсѣдателката В. А. Савова да приеме и води дѣлата на Дружеството до избиране на нова прѣсѣдателка.

5) Непризнава за членки г-житѣ, записани за членки безъ знанието и рѣшенieto на настоятелството прѣзъ настоящата 1897 г., макаръ и да сж си внесли вноскитѣ.

6) Прѣписъ отъ настоящо да се испрати до Управлението на Българската Народна Банка, Варненския клонъ, за да не отпуска никакви суми отъ капитала на Дружеството «Майка» на отстраненитѣ прѣсѣдателка и каснерка, а на Общинското Управление тоя прѣписъ да се прати за свѣдѣние.

7) По единъ прѣписъ да се връчи на Г-жа Желѣзкова и Г-на Н. Тодорова съ молба да приготвятъ и прѣдадѣтъ дѣлата.

8) Натовазва се членката отъ настоятелството Г-жа Тодорка И. Славчева да води приврѣменно дѣлата на каснерката.

Като се научава за станжалото Г-жа Желѣзкова, не си губи куража. Поканва пакъ членкитѣ на заседание; но само свонтъ т. е. недѣйствителнитѣ, но записани отъ Желѣзкова, като не забравя при това да събира и жени, които прѣвъ пътъ виждатъ, какво нѣщо е дружество и какво се върши тамъ само и само, за да има калабалѣкъ. Тамъ прочита Протокола, съ който тя се отстранѣва, дава си оставка; държатъ се трогателни рѣчи и почва да се избира ново настоятелство, слѣдъ което си разотиватъ, като напразно чакали да видѣтъ цѣлоя отъ недоволнитѣ, за кавги, защото тамъ имало и много сепрѣжни на Женското въ гр. Варна движение!

Разни.

* Драго ни е да съобщимъ на читателскитѣ си, че Дирекцията и уреждането на новооткритото въ града ни Професионално Училище «Мария—Луиза» сж възложено на г-ца Ел. Манова.

* Научаваме се, че Г-жа Д-ръ Желѣзкова, бивша прѣдсѣдателка на жен. благотв. друж. «Майка» извикала въ общо събрание незаконнитѣ членки на това дружество, както и много още госпожи и госпожници, за да има повече свѣтъ, и слѣдъ като осъдила постѣпкитѣ на настоятелството, което я бламира, дава си оставката и прѣдлага ново избирание на Настоятелство, дѣто се избиратъ: За Прѣдсѣдателка сама тя, Д-ръ Желѣзкова; за подпрѣдсѣдателка — Г-жа Драсова; касерна — В. Д. Червенкова. Прѣписъ отъ съставения тамъ Протоколъ билъ испратенъ до директора на банката и за свѣдѣние до градско-общ. управление.

По женския въпросъ — Въ Парижъ има една г-ца Шовенъ, която съ енергия развива своитѣ способности въ полза на припознаването правата на жената. Тя сполучливо пдържа докторската си теза и иска сега да бѣде вписана въ адвокатския свѣтъ.

Въ Швеция женитѣ сж допуснати до адвокатската професия и г-ца Елиза Енелсонъ, докторъ по правото отъ Упсаленскитѣ университетъ се е явила съ успѣхъ, вече нѣколко пѣти, прѣдъ Шведскитѣ сѣдилища.

Въ Финландия г-ца Финелъ, д-ръ на правото отъ Хелсингфорскитѣ университетъ, се е установила при Хелсингфорскитѣ сѣдилища.

Въ Швейцария, г-ца Анна Графъ, д-ръ при Бернския университетъ, е оторизирана да упражнява адвокатството въ Апензелския кантонъ.

Въ Нова Зеландия единъ акт отъ Парламента дава правото на женитѣ да адвокатствуватъ.

Въ Канада, прѣди двѣ години женитѣ сж допуснати на правното учение и адвокатската практика имъ е отдадена.

«Пловдивъ»

Кореспонденция.

Г. Г. Ц. В. Гадосл. Бителъ. Получихме 3.10 лев. абон. за «Ж. Св.» и «Домъ» отъ 1/VI.97 г. е за 6 мѣсца, остан още 0.40 ст. — М. А. Антоп. Ямболъ Бросветъ Ви до сега се прицахъ въ гр. Сливенъ, защото пощата ни бѣ съобщила, да ги адресираме тамъ. Сега изново Ви пратихме великитѣ бросветъ 1-я, които сте получили. — Ел. Димитровъ. Долна Баня, Получихме 7 лв. за «Жен. Свѣтъ» и «Домашина» за отъ 1/1.97—1/1.98 год. Благодаримъ. — Звѣ. Христовъ. Свищовъ. Получихме 7 лв. за отъ 1/X.96 — до 1/X.97 год. съобразихме се. — Марозу. Писмото Ви е подъ № 21 заедно съ съдържанието, е получено.

ПОКАНА

за

Записване спомоществатели на книжката

Любовъ при едно езеро.

«Прочетохъ» испратения Ви ржкописъ и помис-

Годишенъ абонаментъ:

1 а абон. въ Т.-П. станция — на списанието . . .	л. 3.—
— на списанието съ притурката . . .	« 5.50
11 а абон. на право въ Дирек. — на списанието . . .	« 4.—
на списанието съ притурката . . .	« 7.—
за странство — на списанието . . .	« 5.—
— на списанието съ притурката . . .	« 9.—

Отгосорникъ: А. Петровъ

лпхъ, че думата е любимото за Васъ понятие. Особено сте се ползували отъ асоцияцията на идеитѣ. Колкото нѣкъ се касае до нравствената стойностъ на книгата, азъ прѣдполагамъ че младото поколение, въпрѣки съблазнителнитѣ шарки, ще черпи отъ нея енергия, въодушевление, стрѣмление за идеали. . . .»

Д-ръ Алберъ.

И ако сега азъ поднасямъ настоящата покана на читащата публика, това е благодарение на уважаемия Д-ръ Алберъ — способенъ моралистъ —, който съ критиранитѣ тукъ изражения, упражни осѣзателно влияние върху убѣжденията ми. Ето защо прочее азъ смѣямъ да мислѣмъ, че ще чуж ехото на компетентната критика относително произвѣдението ми.

Любовъ при едно езеро, цѣлѣта на което се състои въ прѣкарването на идеалната любовъ: Да, любовъ идеална, небесна, постижима при свърѣменнитѣ условия и реална както безотвѣтнитѣ ридания въ поштата.

Книжката се състои отъ двѣ печатни коли и ще излизе къмъ края на тѣкущия Поември. Стойността ѝ е 40 ст.

1 Поември 1897 гр. Шуменъ

Ся почитание,

Я Н К А

Интересно за Г-житѣ и Г-цитѣ.

МОДНИ И ГАЛАНТЕРИЙСКИ ЗАВЕДЕНИЯ

на

ХАДЖИ ПЕТРА ХРИСТОДУЛОВЪ и С-це

Стара къща на Наруша Георгиевъ,

основана въ 1838г.

въ гр. Варна.

Централно заведение улица Прѣславска и Аснарухъ.

Голѣмъ и богатъ члптитѣ модни платове: беле- рпни и дрѣхн за госпожи, госпожници и момичета и въобще всичкитѣ отъ най-новата мода мапифактура на галантерия видове, които ние лично си купуваме отъ Парижъ, Лионъ, Виена и други европейски градове.

Мостри се испращатъ всекому, който би поискалъ, по пощата

Цѣни твърдѣ умѣрени.

Въпросътъ за иктуищъ агентъ на «Женския Свѣтъ» е вече разрѣшенъ.

ЕКОНОМИЧЕСКИ САПУНЪ

НА

ХР. ИВ. РИЗО, ВЪ ВАРНА

награденъ съ златенъ медалъ въ I-то Българско земледѣлческо-Промышленно Изложение въ Пловдивъ и съ бронзовъ — отъ Анверското изложение.

Прѣдпазвайте се отъ имитация. Петинский сапунъ носи горнята марка.

Всичко, що се отнася до списанието или притурката испраща се съ адресъ: До Дирекцията на «Женския Свѣтъ» ул. Войнишка № 122 — Варна.

Имеа изплатени не се приематъ.

Всѣкакви обявления, относящи се до госпожи и госпожници, приематъ се.

Правото на записъ въ Т. П. стан. се плаща отдѣлно отъ аб.

Печатница Л. Нитче — Варна.